

Скарбничка

Дитяча газета

Дружба

Як добре мати друзів! З ними можна ділитися своїми радіщами і тривогами. Вони прийдуть на допомогу в скрутну хвилину.

Друзями можуть бути не тільки люди, а й тварини: собаки, коти, папуги, кролики тощо. Наш обов'язок любити їх, доглядати, піклуватися про них. А вони натомість відповідатимуть нам щирою любов'ю, відданістю.

Якось один маленький хлопчик, граючись на подвір'ї, знайшов цуценя із медальйончиком на шиї. Там був напис: «Бім». Надворі було холодно, ішов дощ. Цуценя змерзло, тряслося, скавчало. Тому хлопчик взяв його і приніс додому. Він витер, нагодував його. Пес із почуття вдячності лизав руки, стрибав, грався. Та наступного дня чомусь відмовився їсти, лежав тривалий час, поклавши голову на лапи. Батьки хлопчика

вирішили показати собаку ветеринару. Той зауважив, що тварина цілком здорова, але дуже сумна. Напевно, сумує. Вирішено було написати оголошення про знайденого собаку із вказівкою адреси, за якою його зможе забрати колишній господар. Через кілька днів на порозі квартири з'явилася дівчинка. Побачивши її, собака одразу кинувся до неї, почав гавкати, немов хотів сказати: «Де ж ти так довго була?»

Усі сумували за Бімом. Та за кілька днів він разом зі своєю хазяйкою стояв біля квартири хлопчика. Виявилося, що собака сумує, бо любить тепер уже обох господарів. Отож, вирішено було, що відтепер він житиме в обох господарів по черзі.

На що не підеш задля того, аби друг почувався добре, аби йому було весело і затишно!

Як самотній Павучок
знайшов друзів **3**

Пригоди шукачів **4**

Справедливість
все одно переможе **5**

А чи знаєте ви? **7**

Лесной следопыт **8**

Веселый English **9**

Гришка (продовження) **11**

Впиши в пустые клетки буквы,
помеченные цифрой «1»,
и прочитай пословицу.

Счастливых
тебе превращений

2

Навчання

6

Зонтик

10

Светлана Крутова

Счастливых тебе превращений

— Танюша, убери игрушки! Я споткнулась об твоего лягушонка и чуть ни упала, — возмущенно сказала мама.

— Хорошо, только чуть позже.

— Ты уже целый час мне так отвечаешь. Чем ты занимаешься?

Подойдя к шестилетней дочери, мама увидела, что та держит в руках зеркало и внимательно рассматривает в нем свое отражение.

— Танечка, я и без зеркала могу тебе сказать, что ты красивая. Но игрушки все же нужно убрать!

И вдруг Таня спросила как-то невпопад:

— Мам, а я правда твоя дочка?

— Почему ты спрашиваешь? — забеспокоилась мама.

— Тетя Маша сказала вчера, что я совсем не в тебя пошла.

— Но посмотри! У тебя такие же, как у меня, глаза и волосы. Ты похожа на меня!

— Тогда почему же тетя Маша...

— Может быть, тетя Маша имела в виду, что ты не очень-то похожа на меня характером? — догадалась мама.

— А как это?

— Быть похожей характером — значит поступать так же, как я.

Девочка тяжело вздохнула:

— Ну, тогда я никогда не буду похожей на тебя.

Мама улыбнулась, прижала к себе малышку и ласково сказала:

— Будешь похожа, обязательно!

И рассказала Тане историю про маленького Головастика.

— Жил-был на свете Головастик. Ты знаешь, Танюш, кто такой Головастик? Да, это будущий лягушонок. У Головастика была большая голова и маленький хвостик, плавал он очень быстро и был невероятно общительным и любопытным. Он родился совсем недавно, но уже был изрядным непоседой. Мама Лягушка так уставала, присматривая за ним. В пруду у новорожденных лягушат хватает врагов, того и гляди, кто-то обидит малыша. И вот однажды Головастик приплыл к маме совершенно расстроенный.

— Мапочка! Ты ведь, правда, моя мамочка?

— Конечно, малыш, я твоя мама!

— Почему же тогда все надо мной смеются и говорят, что никакой я не лягушонок?

— Конечно, ты не лягушонок, — ласково ответила мама.

— А кто же я?

— Ты — Головастик. Но пройдет время, у тебя вырастут лапки, и ты станешь настоящим лягушонком.

Головастик крепко прижался к маме и уснул, успокоенный. Ему приснилось, как у него выросли большие длинные ноги, как у тетки Цапли, от которой он недавно так ловко улизнул.

Проходили дни, недели, и вот у Головастика выросли передние и задние лапки с отличными перепонками. Гораздо лучше, чем у Цапли! Он с гордостью сообщал всем, что он настоящий лягушонок. Но однажды Головастик снова приплыл к своей маме и пожаловался:

— Этот противный хвост! Все смеются надо мной! Говорят, что я не лягушонок и не головастик, а какой-то ги... гибрид!

— Мой дорогой! Потерпи еще совсем чуть-чуть. Скоро твой хвостик отпадет, и ты станешь замечательным лягушонком.

Действительно, все произошло так, как говорила мама. Хвостик Головастика однажды отвалился и теперь в пруду плавал крошечный, но абсолютно настоящий Лягушонок. Только почему-то он не радовался, а стал каким-то тихим и задумчивым.

— Что с тобой? Почему ты такой грустный? — спросила сына мама Лягушка.

— Мне так хочется быть похожим на тебя, а ничего не получается.

— Но как же? Ты ведь совершенно такой же, как я, только маленький!

— Вот именно! Мама, ну когда же я вырасту?

— Нужно немного подождать!

— Ждать, все время ждать... Это так скучно!

— Понимаю, — сказала мама. — У меня, кажется, есть средство от твоей тоски.

— Что это? — оживился Лягушонок.

— Попробуй использовать время ожидания с пользой.

— А как это?

— Учись какому-нибудь хорошему делу и помогай другим. И тогда тебе некогда будет скучать.

— Отличная идея! Я попробую!

С тех пор у Лягушонка не стало ни одной свободной минуты.

Он учился прыгать, плавать и петь. А еще помогал всем, кого встречал на пути. Одному непоседливому Головастику помог выпутаться из колючих водорослей, рыбку Плотвичку предупредил, куда на нее охотилась Щука, а неповоротливую Улитку, которую волной выбросило на берег, толкнул обратно в воду, чтобы бедняжка не погибла.

Его видели то в камышах, то на маленьком острове, то под корнями старой ивы. И очень быстро, сам того не заметив, Лягушонок стал таким же большим и красивым, как его мама. Но самое интересное, что и характер его стал красивым. Все обитатели пруда очень любили и уважали доброго и заботливого соседа.

— Здорово, — задумчиво произнесла Танечка.

— А секрет этой истории, моя дорогая, в том, — закончила мама, целуя дочку, — что для Иисуса мы все — как маленькие головастики. То «лапок» у нас нет, то «хвостик» мешает... Но Он нас терпеливо растит, а мы должны Ему в этом помогать.

— Как Лягушонок?

— Да. Только тогда мы будем похожи на своих родителей, а самое главное — на нашего лучшего Друга — Иисуса Христа.

— Я поняла, мамочка!

И Таня отправилась складывать игрушки.

— Ну, вижу, ты действительно все поняла, — улыбнулась мама. — Счастливых тебе превращений!

Давайте дякувать

Коли ми яблучка їмо,
Тоді ми будем пом'ятати,
Що їх нам дав премудрий Бог,
Один для всього світу Тато.

Він землю й небеса створив,
Вгорі розвішав місяць, зорі,
Садами землю засадив,
Тварин нам дав і риб у морі.

А ми ось яблучка їмо,
І абрикоси, й вишні, й груші.
Усе ми в Бога беремо,
Давайте ж дякувать Ісусу!

Львенок

Соедини точки и раскрась.

Лабіринт

Найди половинку к предмету

Домики

Где живет Маша?

Алешин дом находится между домиками Маши и Миши. А дом Миши — слева от домика Алеши.
В каком домике живет Маша? **А; Б; В.**

Бегемот

Обведи
бегемота
и разукрась.

Марія Власюк

Як самотній Павучок знайшов друзів

На одній лісовій полянці жив Павучок. Він був дуже гарний: з кудлатими лапками і чудовим візерунком на спинці. До того ж він був добрим, проте дуже сумним. Річ у тім, що в нього зовсім не було друзів! А все через те, що всі комашки його боялися.

Ось одного разу Павучок побачив Бджілку, що залізла в лісовий дзвіночок по нектар.

— Привіт! Давай дружити! — привітно запропонував павучок.

Бджілка вилізла з дзвіночка, щоб побачити свого нового друга, і ...

— Допоможіть, Павук! — закричала вона щосили і полетіла геть так швидко, що навіть забула про нектар.

І так було кожного разу, коли Павучок хотів з кимось подружитися. Добре, що він не ображався і не став від цього злим. Він лягав собі на квіточку і дивився в небо. По небу пливло багато хмаринок. І павучок уявляв, що то не хмаринки, а пухнасті бджілки летять за нектаром.

— Привіт, бджілки! — махав їм Павучок своєю кудлатою лапою. І йому здавалося, що і бджілки-хмаринки також махають йому.

— О, вони мене не бояться, — радів Павучок, — скільки в мене багато друзів!

А, бувало, вмощувався він на травинці під деревом і дивився вгору, де над ним погойдувалися від вітру листочки. І здавалося йому, що то не листочки, а зелені жучки:

— Привіт, жучки! Як справи? Правда, чудовий сьогодні день?

І павучкові здавалося, що листочки-жучки привітно кивають до нього своїми голівками.

— Як багато в мене друзів, навіть не зможу порахувати, — радів самотній Павучок.

Але от одного разу, коли

павучок гойдався на своїй павутинці, він почув, що хтось кличе на допомогу. Швидко вилізши на ромашку, він побачив, що то та сама Бджілка, з якою він хотів познайомитися, потрапила в липучу квітку. Потрібно було її якомога швидше витягнути звідти, доки квітка не закрилася.

— Але ж як? — розмірковував Павучок. — Якщо вона мене побачить, то знову налякається і не захоче прийняти моєї допомоги. О, придумав!

І Павучок підліз близьенько до Бджілки і заховався за листочок.

— Тримайся міцніше! — гукнув він, опустивши до неї травинку.

— Хто ти? — запитала перелякана Бджілка.

— Я твій рятівник, — сказав Павучок, — я тебе витягну звідти.

Бджілка довірилася незнайомцю, і через секунду вона вже була в безпеці.

— Ой! — зойкнула вона, побачивши Павучка.

— Не хвилюйся, я вже йду, — заспокоїв її Павучок і швидко побіг до своєї ромашки.

— Ні-ні, зачекай! — вигукнула Бджілка і полетіла за ним. — Повернися, я ще тобі не подякувала.

Павучок зупинився. Він не міг повірити, що ці слова звернені до нього.

— То ти, виявляється, зовсім не злий, а добрий Павучок? Давай будемо дружити! А за те, що ти мене врятував, я пригощу тебе медком.

Павучок ніяк не очікував цього, проте він був таким щасливим! Він усміхнувся Бджілці і радісно вимовив: — Давай!

Так у самотнього Павучка з'явився друг. А потім Бджілка познайомила його зі своїми друзями, а ті — зі своїми. І досить швидко в Павучка стало так багато друзів, як листя на дереві.

Страна Кроссвордия

Кроссворд «Разные цвета»

Реши кроссворд по картинкам.
Из букв, которые находятся
на разноцветных клетках, составь слова.

Кроссворд «Чайник»

Вспомни, какие предметы посуды ты видел
на кухне и разгадай кроссворд
с помощью букв-подсказок.

Кроссворд «Змейка»

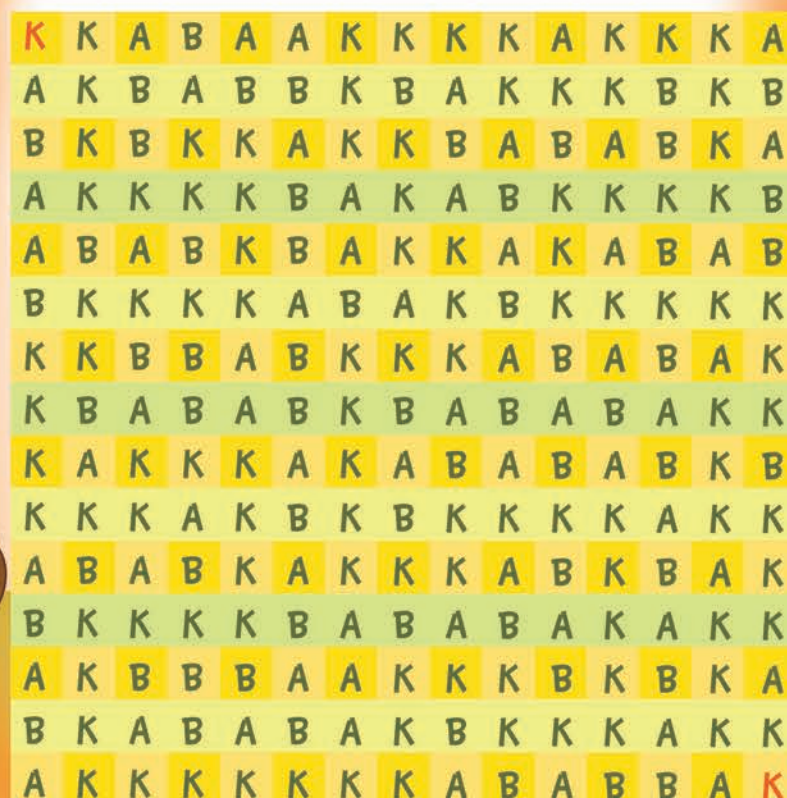
Кроссворд «Игрушки»

Найди и вычеркни в сетке кроссворда названия игрушек.

Кроссворд «Лабиринт»

Пройди лабиринт с помощью буквы «К»

Справедливість все одно переможе

— Чому ти не йдеш гуляти на вулицю? — запитав у Василька тато, зайшовши до його кімнати.

— Мені не хочеться, — відповів байдуже хлопчик.

Та з інтонації в голосі можна було зауважити, що він сказав не щиро.

— Що трапилося, Васильку? — тато зазирнув у вічі синові.

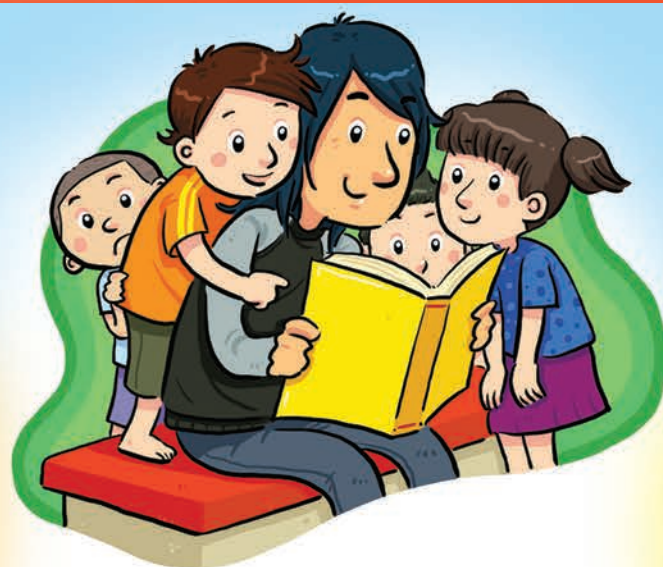
Хлопчик розплакався. Татко притис його до грудей і зачекав, доки він заспокоїться, а потім попросив пояснити, що ж все-таки сталося.

Після деякого зволікання Василько розповів татові, як троє хлопчаків з їхньої школи домагалися, аби він допоміг їм помститися вчительці з математики за те, що вона викликала їхніх батьків до школи. Та оскільки Василько не погодився, погрожували йому, а ще наказали мовчати про їхню змову. Вчителька з математики випадково помітила, як ці хлопці чогось вимагали від Василька, і попросила його розповісти, що між ними відбувається. І хоч він нічого не розповів Марії Степанівні, однак почав журитися, що хлопці бачили його з

учителькою і помстяться йому, здогадуючись, що він їх виказав.

— Не бійся їх, Васильку! — заспокоював тато. — Бог заступиться за тебе, адже ти в цьому випадку повів себе добре, не погодившись стати їхнім спільником, а їхній задум Бог також розкриє. Тому можеш іти спокійно гуляти — справедливість переможе!

Так і сталося. Наступного дня з невідомої причини один з тих хлопчаків сам розповів мамі про їхній задум. Таким чином Василько ще раз міг перекоонатися, що Божому Слову можна довіряти.

Забытая Библия

«Моему любимому племяннику Стивену Маршу завещаю свою семейную Библию и все, что в ней содержится». Так мистер Марш стал владельцем семейной Библии после смерти своей тети.

Мистер Марш отнес Библию к себе домой и положил на стол.

Она лежала там многие годы, собирая пыль. Иногда он поглядывал на Библию, временами даже прикасался к изношенной обложке, но никогда не открывал и не читал ее.

У него было слишком много других дел. Это был бедный человек, ему приходилось много работать, чтобы свести концы с концами.

«Может, когда-нибудь у меня появится больше свободного времени и тогда я начну читать Библию», — думал он.

Прошло 35 лет. Мистер Марш состарился, прожив всю жизнь в бедности, он собирался переехать к старшему сыну. Собирая вещи, он взял в руки семейную Библию и открыл ее. Мистер Марш очень удивился, когда обнаружил в ней купюру в 20 долларов.

Перелистывая страницу за страницей, он нашел еще одну купюру, потом еще, еще, еще... А он так долго жил в бедности.

Библия — очень ценное имущество. Но я не имею в виду деньги, в Библии содержатся сокровища, гораздо лучше того, что нашел мистер Марш в своей забытой семейной Библии. Пусть ваша Библия не лежит, собирая пыль. Возьмите ее и начните читать.

Хелен Робинсон

Аппликация

Собери опавшие листья и сделай аппликацию. Приклеивай листья на картон, чтобы получилась картина.

Составь слова из половинок

БЕЛ ША МИК

ГРУ ЛА СА

ЧА ИГ ША

ЛИ КА СЫ

ДО РЫ

Навчання

Знаю, що навчатися важко. І деякі мої друзі часто зітхають, бо, мовляв, мало в них вихідних. Я ж сів і порахував, скільки днів на рік навчається кожен школяр, а скільки відпочиває. Так ось. Щотижня школярі мають два вихідних – суботу і неділю. Місяць складається з чотирьох, іноді п'яти тижнів. Отож, щомісяця в нас від восьми до десяти вихідних. До цього додамо осінні, зимові та весняні канікули. Це приблизно від 20 до 25 днів. І, врешті-решт, літні канікули, які тривають три місяці, тобто 91 день. Усього в році 365 днів. Якщо відняти від цієї цифри кількість вихідних та канікул, то отримаємо не так уже й багато. Цілих півроку ми навчаємося і так само відпочиваємо.

А знаєте, друзі, не всі діти мають можливість навчатися. Дехто, щоб здобути знання, долає неабиякі перешкоди.

Усім відомо, що шлях до знань не буває легким, він складний і тернистий. Але для юних жителів невеличкого села Пілі на південному заході Китаю цей шлях особливо тяжкий. Дорога до школи пролягає через високі скелі, швидкоплинні ріки та вузькі, хиткі мости. Уявляєте, скільки небезпек чатують на школярів? Тому кожної чверті навчального року за 80-ма учнями приходить місцева влада та забирає дітей на навчання, адже без супроводу дорослих можна зірватися вниз — на деяких ділянках дороги дітям доводиться йти вузькою стежечкою, притиснувшись обличчям до скелі. Щоб дістатися до школи, треба, як то кажуть, пройти крізь вогонь і воду: подолати чотири холодні річки, перейти підвісний міст завдовжки 650 футів та ще кілька небезпечних місточків, зроблених із дошок. Відстань від села до найближчої школи — 20 км. Тож мандрівка займає близько двох днів. Про величезну жагу до знань говорять нам і шлях до школи маленьких

жителів села Гулусен, теж у Китаї. Учні гідні звання справжніх альпіністів, адже двічі на день вони проходять вузькою стежкою над скелею на висоті 5000 футів над рівнем моря. Учні початкової школи Гуду із села Дзяень, провінції Гуйчжоу на південному заході Китаю долають відстань до школи через неймовірну багнюку.

Пропоную вам загадки про шкільне приладдя. Тобто про предмети, які використовують під час навчання в школі.

Дуже я потрібна всім –
І дорослим, і малім.
Всіх я розуму учу,
А сама завжди мовчу.

У носатого Івана,
Одежина дерев'яна.
Він у чистім полі ходить
І по ньому носом водить.
Нестрижений, нечесаний –
Гострим ножом затесаний.

Вона вкладається в книжки,
Щоб не шарпав сторінки,
Цей предмет-відгадка
Називається...

Кулька крутиться, працює,
А з-під кульки – рідина.
Швидко літеру малює
На папері – ось вона.

Закладки

Для кота
або ведмедика

Для гіпопотама

Гіпопотам

Зуби
гіпопотама

Кім

Око

Ніс

Ведмежа

Сорочка
ведмедика

Закладки й справді допомагають зберегти книги. Користуючись ними, ви полегшите собі пошуки потрібної сторінки.

Любі діти!

Я бажаю вам старанності, наполегливості, терпіння. Будьте взаємно ввічливими, добрими, допомагайте один одному. Слухайте вчителів. Мені хочеться, щоб усі ви вирости і стали гарними людьми. Успіхів вам у цьому новому навчальному році!

Леди в пятнах

Божьи коровки – это разновидность жуков, которые очень полезны. Их можно встретить по всему миру, причем в Северной Америке обитает около 150 видов.

Эти маленькие существа бывают разных размеров. Можно встретить жучков с булабочную головку, а можно и с ноготь большого пальца. У некоторых видов может быть по 22 пятна на спинке или не быть вовсе.

Как и многие другие насекомые, божьи коровки проходят через 4 стадии жизненного цикла, который длится около 27 дней: яйцо, личинка, куколка и, наконец, зрелая особь. Самка откладывает много яиц на внутренней стороне листьев или на ветках деревьев. За 2 месяца самка откладывает до 1500 яиц.

Когда из яйца вылупливается личинка, она напоминает

маленького лохматого аллигатора. Личинка божьей коровки поедает все в виде мелких насекомых, но предпочтение отдается тле. Вовремя этой стадии личинки сбрасывают кожу 4 раза. Божьи коровки имеют разную окраску, большинство из них довольно яркие.

Эти насекомые настолько полезны, что садоводы и фермеры специально закупают их, чтобы поселить возле растений, которые необходимо защищать от других вредителей. Их слава как уничтожителей паразитов началась в 1888 году, когда один из видов божьей коровки был привезен из Австралии. Это насекомое спасло урожай цитрусовых в Калифорнии от австралийского червя, который тоже родом из Австралии и питается соком из листьев и веток цитрусовых растений.

Без воды

Чарльз С. Кейс

Коалы в Австралии редко пьют воду. Вообще на языке племен, населяющих Австралию, слово «коала» означает «без воды». Несмотря на то, что коал часто считают медведями, на самом деле они относятся к сумчатым животным. Они носят своих детенышей в специальных сумках от 3 до 6 месяцев. После пребывания в сумках детеныши перебираются на спины матерей, где и находятся, пока им не исполнится год.

Коалы проводят большую часть своей жизни на деревьях, отдавая предпочтение эвкалиптам и питаясь листьями и молодыми побегами. Несмотря на то, что эвкалиптов в Австралии более 350 видов, листья только 12 из них коалы употребляют в пищу. Интересно, что коалы в разных частях страны питаются листьями

разных видов эвкалиптов. Листья эвкалиптов содержат вещество, которое влияет на температуру тела. Коалы, живущие в более прохладном климате, едят листья с фелландреном, который повышает температуру тела. С другой стороны, коалы, живущие в более теплом климате, едят листья с цинеолом, который понижает температуру тела. Коалы поедают такое количество эвкалиптовых листьев – более килограмма в день, – что даже пахнут эвкалиптом. Большую часть воды они получают из листьев.

Обычно коалы слезают с дерева только для того, чтобы перебраться на другое. Находясь на земле, они лижут грунт и гравий, которые способствуют их пищеварению. Эти животные живут около 20 лет.

Дорогие наши юные друзья, думаю, вы любите мягкие игрушки, которые похожи на коал. Живые коалы имеют мягкую шерсть и выглядят маленькими зверьками, несмотря на то, что иногда дерутся между собой.

Яйца, фаршированные авокадо

Ингредиенты:

- 10 штук куриных яиц;
- 2 штуки авокадо;
- 1 банка консервированных оливок;
- 1 головка репчатого лука;
- майонез;
- соль.

Способ приготовления:

Яйца сварить в течение 15 минут, остудить, очистить и разрезать вдоль. Желтки удалить, белки посолить. Желтки натереть на мелкой терке. Лук мелко порубить и добавить в желтки. Авокадо очистить, потереть на мелкой терке и смешать с желтками. Добавить немного майонеза. Начинить полученной смесью белки и украсить оливками.

Господарочка

Приятного аппетита!

1

Его окраска летом бурая, а зимой – белая. Передвигается прыжками. Питается летом травянистыми растениями и грибами, а зимой – мелкими ветвями и корой деревьев. Имеет длинные уши.

2

Хищник. Мордочка вытянутая, заостренная. Хвост пушистый. Рыжая. Питается мышевидными грызунами.

3

Лесная птица. Питается насекомыми, которых с помощью клюва добывает из-под коры стволов деревьев. Клюв длинный. Любит стучать им по дереву.

4

Крупный зверь. Голова большая. Шерсть длинная, густая, ее окраска темно-бурая, ноги светлые. У него хорошо развиты слух и обоняние, а зрение слабое. Летом питается сочными болотными растениями, молодыми побегами деревьев, листьями кустарников. Зимой – ветками ивы, рябины, осины и березы. Самец имеет огромные рога.

5

Она маленькая. Имеет длинный и пушистый хвост. На концах ушей кисточки. Живет в дупле. Питается семенами из шишек, кедровыми орешками, желудями, лещиной, ягодами и грибами. Быстро лазит по стволам и ветвям деревьев. Большими прыжками перемещается с дерева на дерево, причем хвост ей служит рулем.

6

Крупное животное. У него длинные уши. Морда вытянута в длинное рыло и заканчивается пяточком, сильные ноги. У самцов верхние и нижние клыки торчат из рта вверх. Питается клубнями, корнями различных растений, орехами, семенами, дождевыми червями, насекомыми, мелкими позвоночными. В поисках корма может перерывать большой участок земли.

7

Стройное животное, немного крупнее домашней козы. Тело короткое на длинных тонких ногах. У самцов есть рога. Окраска зимой серая, а летом – рыжая. Быстро бежит и делает длинные прыжки. У нее прекрасно развиты обоняние, зрение и слух. Питается побегами, листьями и почками деревьев, хвоей сосны, разнообразными травянистыми растениями.

8

Хищник средней величины. День обычно проводит в норе, которую роет лапами с длинными когтями. Нора его – это целая система подземных лабиринтов с многочисленными выходами. Питается луковицами, зелеными частями растений, ягодами, орехами, ловит насекомых, лягушек, мышевидных грызунов. Зимой спит, во время длинных оттепелей пробуждается и выходит из норы.

Соедини точки и раскрась картинку

(на картинке указаны только четные числа).

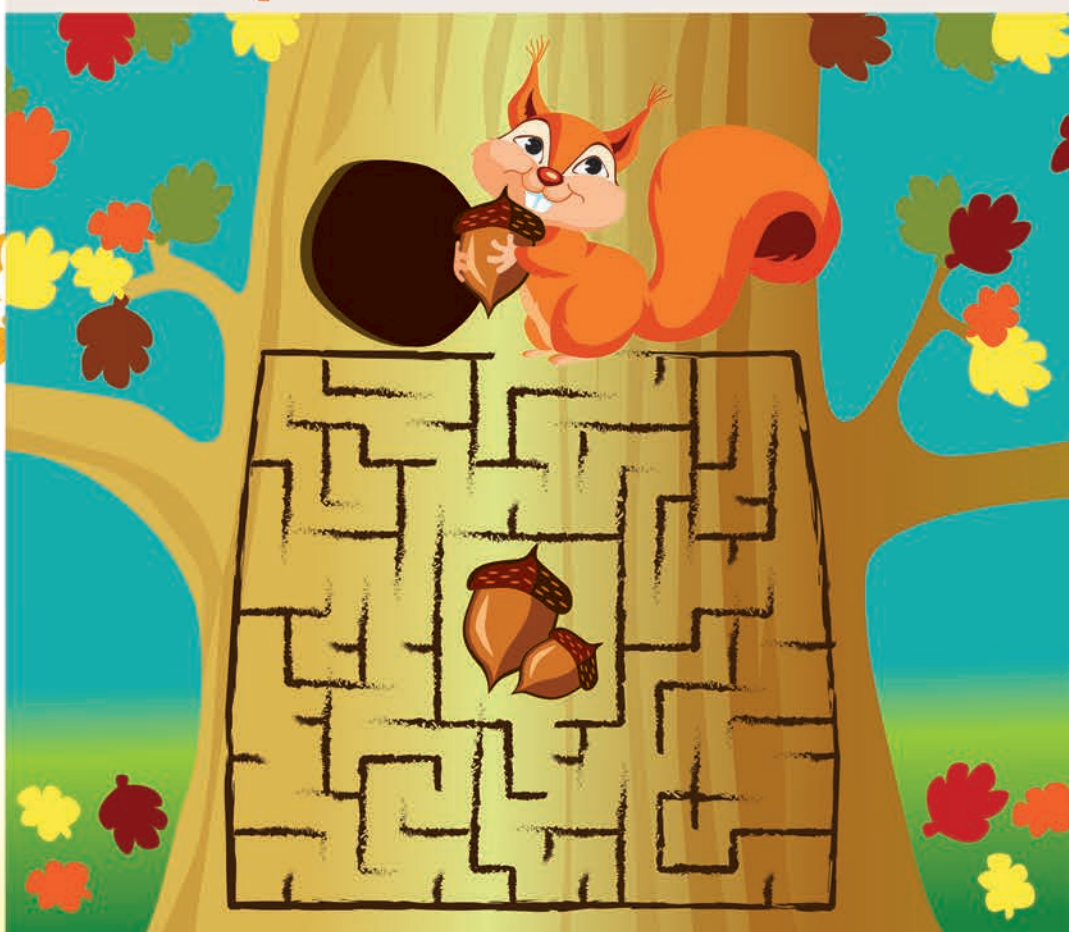
Лесной следопыт

Узнай животных по следам и описанию. Впиши их названия в клетки кроссворда.

Лабиринт

Помоги белочке найти орешек

Веселый English

Мой город **My Town**

Task 1

Расскажи о своем городе.

There are

_____ in my town.
В моем городе есть дома, отель ...

Task 2

Маршрут

Возьми карандаш и проведи линию по дороге города согласно следующим маршрутам:

1. Go near **[ниэр (возле)]** the bank, near the school, near the house 2.
2. Go near the house 3, near the hospital, near the school, near the hotel, near the house 2.
3. Go near the house 1, near the shop 1, near the hotel, near the school, near the hospital, near the house 3

Task 3

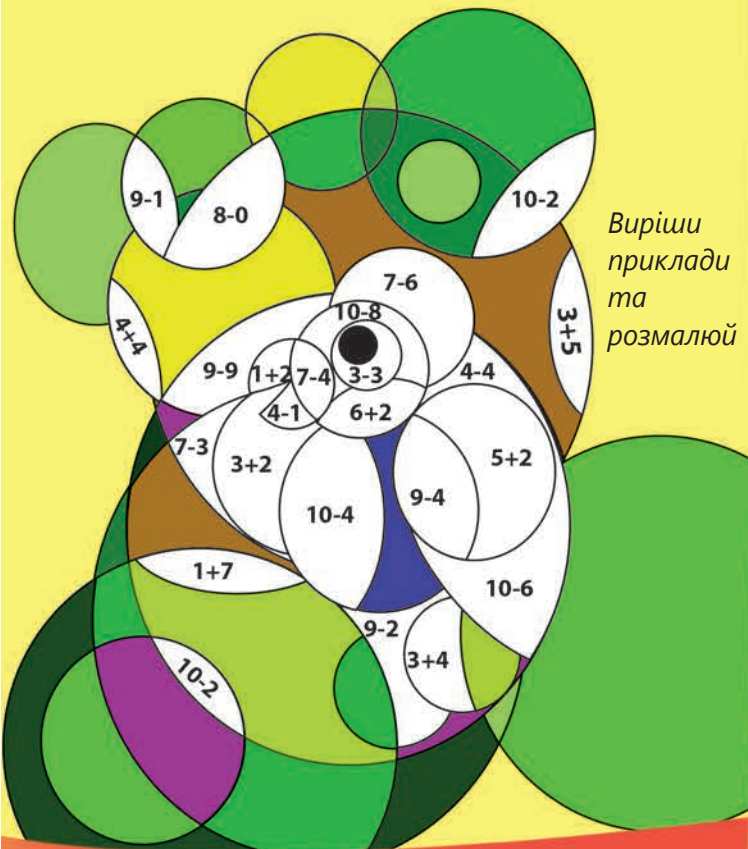
Нарисуй карту своего района или улицы. Подпиши здания на английском языке.

Словарик

house **[хаус]** дом
shop **[шоп]** магазин
bank **[бэнк]** банк
hotel **[хоутел]** отель
hospital **[хоспитл]** больница
school **[скул]** школа

0 1 2 3 4 5 6 7 8

Виріши
приклади
та
розмалюй

Проведи карандашом линию
по дорожке, помогая бабочке
долететь до цветочка

Знайди відмінності

Зонтик

Сегодня мама купила Анютке замечательный зонтик! Такой красивый – ну точь-в-точь, как лужок с ромашками. А на одной ромашке – яркая красная божья коровка!

– Теперь тебе дождь не страшен, – сказал Анютке ее старший брат Дима, – теперь ты будешь, как в убежище.

– Убежище? А что это такое? – спросила девочка у брата.

– Это самое безопасное место! Там, где спрячутся от чего-то или кого-то. Ты ведь под зонтиком тоже будешь прятаться – от дождя. Поэтому я и сказал: будешь, как в убежище.

Когда вечером всей семьей они читали Библию, Анютка обратила внимание на слова, прочитанные папой: «Имя Господа – крепкая башня: убегают в нее праведник и безопасен». Хотя не все Анютке было ясно в этих словах, она поняла одно: здесь говорится о Господе, как о безопасном месте, куда можно убежать и спрятаться. Анютка решила, что сегодня она обязательно скажет о том, что ей понравилось и запомнилось из прочитанного. Папа каждый раз спрашивал ее братьев об этом.

– Ну, мальчики, что вам больше всего запомнилось из прочитанного? – спросил папа, глядя на сыновей.

– Мне запомнилось вот что: «Кто хочет иметь друзей, тот и сам должен быть дружелюбным», – сказал Дима.

– А мне запомнилось: «Кто нашел добрую жену, тот нашел благо», – с улыбкой высказался вслед за братом Андрей, самый старший из детей.

– Молодцы, ребята! Полезные слова выбрали для себя, – похвалил Диму и Андрея папа.

– А мне запомнилось: «Имя Господа... Имя Господа... ммм... зонтик!» – неожиданно для всех приняла участие в обсуждении прочитанного Анютка.

Андрей расхохотался. Но Дима заступился за сестренку.

– Чего ты?! Она ведь все правильно сказала. Просто забыла слово башня. Я ей пару дней назад сказал, что теперь под своим новым зонтиком она будет, как в убежище во время дождика. Убежище – это безопасное место, куда можно убежать и спрятаться. Молодец, Анютка!

Андрей перестал смеяться и вместе с папой и мамой тоже похвалил сестричку за догадливость и за участие в их беседе.

Анютка была просто счастлива.

Она неожиданно поняла, что Бог – ее защитник! Он готов защищать ее! К нему можно обращаться, когда страшно! Ведь это Он помог ей прямо сейчас не побояться сказать то, что ей хотелось сказать. Даже когда Андрей рассмеялся, ей не было страшно или неловко. Как будто бы над ее головой действительно раскрылся ее красивый новенький зонтик.

Ребусы

Початок у №10

Іван Щербак

Гришка

Канікули в Софійки закінчилися, і вона знову повернулася до міста. Проте вона часто телефонувала бабусі й запитувала про Гришку. Гришка виріс. Це вже була не маленька тваринка на худеньких ніжках, натомість стрункий, вгодований козлик з міцними гострими ріжками на голові. Бабуся все частіше повідомляла Софійці про те, що Гришка почав дошкуляти сусідам і перехожим, підстерігаючи їх і б'ючи рогами. Він не боявся навіть собак, і ті кидалися навтьоки, коли бачили його. Та й не тільки собаки, але й діти, і багато хто з дорослих обходили стороною подвір'я бабусі Марії. Бабуся Марія теж неодноразово постраждала від нього.

Софійці було важко повірити, що її улюбленець став справжнісіньким лихом для всіх оточуючих. Та ось вона знову приїхала до бабусі на канікули. Зайшовши на подвір'я, вона не побачила Гришки. Бабуся, взявши онуку за руку, повела її до хліва. Вона прочинила двері, сонячне проміння освітило Гришку, а він, побачивши Софійку й бабусю Марію, наставивши роги, кинувся на них. Бабуся ледь встигла зачинити перед ним двері. Софійка злякано відсахнулася від дверей:

– Бабусю, невже він завжди такий? – зі сльозами на очах вигукнула дівчинка.

– Так, Софійко! І вже багато хто постраждав від нього. Треба щось вирішувати, щоб

припинити все це. Ти пам'ятаєш ту заборону, про яку я тобі говорила влітку?

– Так, бабусю. Невже від такого незначного непослуху такі негативні наслідки?

– Усе починається з малого. Один маленький непослух може спричинити багато лиха. Нехтування порадами і заборонами може призвести до страждань у майбутньому.

– Що ж нам тепер робити?

– Я вже домовилася про те, щоб Гришку забрали в спеціалізоване господарство. Йому спиляють роги, хоч вони знову відростатимуть. Там за ним доглядатимуть, і він житиме у вольєрі. Це найкращий варіант і для нього, і для нас, – бабуся лагідно обійняла онуку і притисла до себе.

– Бабусю, пробач мене.

Вони сиділи мовчки, обіймаючи одна одну. Оговтавшись, Софійка, притиснулася до бабусі й прошепотіла:

– Бабусю, я зрозуміла, що буду завжди прислухатися до того, що говорять старші, навіть якщо це і буде видаватися незначним і незрозумілим.

– Ти молодець! Знаєш, є така приказка: «Старий говорить на глум, а молодий завжди бере на ум». Я щаслива, що ти засвоїла цей урок.

Цікавий врожай

Знайди груші/яблука, які відрізняються від інших

Де помилився художник? Підкресли.

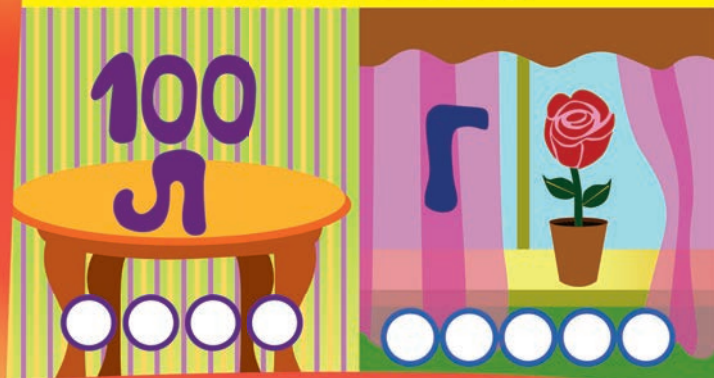
Скупий

«Цукерками не ділишся
Ти чому із дітьми? –
Запитує вихователь
В маленького Діми, –

Може, шкода дати цукерку
Хоч однієчку Каті?»
«Жаль не дати, – каже Діма, –
В себе жаль забрати».

Розгадай РЕБУСИ

Лабиринт

Кто быстрее?

Поиграйте с друзьями.
Кто из вас быстрее с помощью
карандаша проведет линию
по пунктирной дорожке?

Надія Зоріна

Коля Риженко

Азал Ельдаров

Олександр Огірчук, 11 років

Аня Скитецька, 8 лет

Єгор Пономарьов, 8 років

Маргарита Баландіна, 7 років

Дарина Крисанова

Валя Брюшкова

Каріна Гаманюк, 6 років

Заур Ельдаров

Яніна Яворська, 8 років

Телеканал "Надія" представляє
з 18 жовтня по 1 грудня 2013 р.

в прямому ефірі
Пт., Сб., Нд. - 18:00

Истории вечной любви 2
... коли любов стає реальною

5° сх.д., 12 284 V,
SR 27.500, FEC 3/4

0 (800) 50 157 80
+380 93 50 157 80
+380 66 707 000 5
+380 98 707 000 5

www.love.hope.ua
contact@love.hope.ua
contact-hope

Аня Парфьонова, 6 років

Коля Риженко

Уляна Ціолтан, 6 років

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль, Світлана Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

Газету використано
Григорія Дегета
Студія АртЕм Лисаєва